

עלון מס' 78

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת שמיני

הכשר והטרף – הטמא והטהור

מתוך השראת השכינה על עם ישראל באופן כללי, וההבדלה "בין הקודש ובין החול - בין הטמא ובין הטהור" (ויקרא פרק י, י) נמשך הלימוד גם אל קדושת חיי האדם הפרטי, בסדרי החיים של האכילה של כל אחד ואחת מישראל בפרטיותם ובממשיותם.

"הכשר והטרף" – הם עניינים השייכים לפיו ולבטנו של כל אחד ואחד. אכילה היא ענין אישי-פרטי, "על הלחם יחיה האדם" (ויקרא פרק יא, מג) ולחם – שייך לקרקע, אבל יש גם בשר שאינו מחובר לקרקע, יש בשר מותר ויש בשר אסור, והאסור - מקבל שם של טומאה.

על פי סידור בורא עולם, המין הכשר הוא טהור ובריא, ולעומתו הבשר הטמא – מטמא את ליבו של האדם.

ועוד כתב רבינו הרצי"ה זצ"ל:

זאת התורה קובעת את ערכה של האישיות הישראלית לפי טהרתו של חומר בנינה הגופני, של עשיתו ברמ"ח האברים ובשס"ה הגידים, שהיא מכוונת גם את צורתה הנפשית, לפי "הנכנס אל הפה... שלא כדברי הבלע של אותה הזרה, אשר פערה פיה והחליקה אמריה בפשיטת טלפים חזירית לתלות את כשרותו של האדם רק לפי "היוצא מן הפה", שבאמת טומאתה בשוליה מבצבצת ומגלה גם את זוהמת המוצא הזה ושקר קיומו. ...

בתפארת התחיה של העם והארץ והדר אמיתה יקום האדם מישראל בטהרת חירותו, ותופיע טבעיותו השלימה בכל תוקף המפעל וכונניות הגאולה בנועם ד' על משמרת עריו ובנין בתיו לתשועת עולמים. (תוספת העורך)

(לנתיבות ישראל' א מאמר עשרים וחמשה)

על פי "מאורות הרצי"ה" (פרשת שמיני תשכ"ב עמ' רחצ) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

וכן על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשיות אחרי-קדושים תשל"ב-ד 14 עמ' 85) להר"ש אבינר הי"ו